

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
Published daily except Sundays and Holidays

NAROCNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$7.50 Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00 Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland po raznolikih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00; četrt leta \$1.75
Za Evropo celo leto \$7.00, pol leta \$3.50.
Posamezna številka 3 centi.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljave naslovite: Ameriška Domovina,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. HENDERSON 0828

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

No. 137, Sat., June 11th, 1932

Slovenci v 32. vardi

32. varda je precej obširna, menda ena največjih, ako ni največja v Clevelandu. V svrhu boljšega pregleda in poslovanja je varda razdeljena v 31 okrajev ali precinkov, katerih vsak je zaznamovan s črkjo A, B, C itd. Ti precinki so skoraj vsi enako veliki, ne štejejo pa vsi enako število volivcev. V enem okraju ali precinku je od 300 do 600 registriranih volivcev.

Pregledali smo natančno seznam vseh registriranih volivcev v 32. vardi, ker so nam dobro poznana slovenska imena, kot tudi okraji, v katerih prebivajo naši ljudje. Izmed vseh volivcev smo izbrali ven slovenska imena posebej, potem pa hrvatska imena posebej, šteli smo posebej slovenske žene in može, posebej hrvatske žene in može. Koliko smo v vsakem okraju dobili slovenskih in hrvatskih mož in žen, boste videli iz naslednjih vrstic. Vsakdo ve, v katerem okraju stanuje, in naj pazi torej na svoj okraj.

V precinku "A" smo našeli štiri slovenske može in eno ženo registrirano, skupaj 5 slovenskih registriranih državljanov. V istem precinktu so registrirani 3 Hrvati, in ker štejemo brate Hrvate k Slovencem, ker živijo in čutijo v načini, smo torej našeli v precinktu "A" vsega skupaj 8 naših glasov.

Precink "B." V tem okraju so tudi registrirani štirje Slovenci, nobene Slovenke, in dva Hrvata, skupaj torej zopet 6 naših glasov, ali iz obeh precinkov, iz A in B skupaj 14 naših glasov.

Precink "C." Ta že kaže malo bolje, ker leži bolj proti pravi slovenski naselbini. V tem precinktu imamo že registriranih sedem slovenskih mož in nobene Slovenke, dočim smo našeli tri hrvatske glasove, skupaj v tem precinktu — 10 glasov, ali vseh skupaj iz treh precinkov 24 glasov.

Precink "D" leži tik ob meji slovenske naselbine, in je tu že več Slovencev naseljenih, zato dobimo v tem precinktu že kar 17 Slovencev in 4 Slovenske registrirane, skupaj 21, poleg tega je pa registriranih v tem precinktu tudi 9 bratov Hrvatov, ali skupaj 30 naših glasov. V štirih precinktih vsega skupaj 54 naših glasov.

Vidite, kako iz malega raste veliko. Število se viša in viša, kolikor dalje iščemo po naselbini.

Precink "E" se pa že lahko imenuje deloma slovenski precink, in brez dvoma je, da je v tem precinktu mnogo več naših državljanov, ki pa niso registrirani, torej tudi ne opravljeni do volitve. Našeli smo v tem precinktu kar 63 glasov Slovencev in 12 glasov Slovenk, poleg tega pa 40 bratov Hrvatov in dve Hrvatici, skupaj 117 naših glasov, in skupaj v prvih petih precinktih 171 naših glasov.

Še mnogo večjo moč imajo naši ljudje v precinku F, kjer že lahko postavijo s svojimi glasovi lastnega precinknega načelnika, ako se združijo s svojimi glasovi. Precinkt ima 380 volivcev.

Precinkt "F" ima 89 naših Slovencev registriranih in 17 slovenskih žen, poleg tega pa 37 Hrvatov in 9 Hrvatic, skupaj torej 152 naših glasov, ali vsega skupaj v šestih precinktih 323 naših glasov.

Nekoliko manj naših ljudi je v precinktu "G." Tu smo našeli 73 glasov Slovencev in 6 glasov Slovenk, poleg tega pa 29 glasov Hrvatov in dva glasova Hrvatic, skupaj 110 glasov v tem precinktu, in vsega skupaj doslej 433 naših glasov.

Zelo manjši je precinkt "H," kjer je registriranih 20 glasov Slovencev in 5 glasov Slovenk, nadalje 11 glasov Hrvatov in glas ene Hrvatic. Skupaj je v tem precinktu 37 naših glasov, ali vseh skupaj v dosedaj označenih precinktih je 470 slovenskih in hrvatskih glasov.

Iz predstoječega vidimo, da se nahaja v prvih osmih precinktih 32 varde vsega skupaj 470 glasov slovenskih in hrvatskih državljanov in državljanj, in sicer jih je izmed teh 277 Slovencev in 45 Slovenk, potem pa 134 Hrvatov in 14 Hrvatic, skupaj 470 naših glasov. Kako kažejo drugi precinkti bomo videli prihodnjic.

D O P I S I

Cleveland (Collinwood), O.—že pohajali v slovensko šolo, jim Slovenska šola na Waterloo Rd. je lažje kot pa tistim, ki so šele se je zaključila z lepim uspehom. Oroke so obdarovali z sladostim, keksi in popom. Bili so tako redno pošiljali, sem sklenila žrtvovati tudi med počitnicami par ur ter jim ustanoviti nekakšni sivalni klub. Škodovalo ne bo nobeni, če se privadi sama prost, pa je toliko časa porabil za naše malčke. Najlepše pa je bilo od naših otrok, ki so, razum par izjem, tako redno počitnici v šolo. Bili so pridni vsi, ker kadar se je začel pouk, je učiti, naj se priglase osebno. Ako sem pa predaleč, me lehko poklicete po telefonu: Eddy je gotovo, da tisti otroci, ki so

nas bili, da se razdele ure in če nam da malo prostora v dvorani narodnega doma. Plačila ni nobenega in imate prost, samo da si drugo pripravite.

Pozdrav vsem učencem!

Paulina Suša,
865 E. 141st St.

Lorain, O.—22. maja je takojšnji dramski odsek S. N. Drama uprizoril tridejansko šaligrajo "Zenitev." Vloge so imeli slediči: Mayme Kotnik, Anna Juha, Amalia Mramor, Louis Šeme, John Bruce, Jack Tomažič, Frank Gorenšek, dr. F. L. Mramor, Antonija Gulič, Joseph A. Tomšič, Joseph Breščak. Igra je nepričakovano dobro uspela. Tudi udeležba je bila sijajna, posebno za te čase, kot jih imamo sedaj.

Predstave se je udeležilo tudi več rojakov iz Clevelandala, med njimi: Mr. A. Trebovec, urednik Nove Dobe, Mr. Louis Oblik, Mr. J. Adamčič, Miss J. Drobnič, Mr. Fr. Suhadolnik, Mr. F. Drobnič, Mr. Fr. Sodnikar in drugi. To je zelo razveseljivo, da se rojaki iz Clevelandala udeležujejo naših prireditev. Vedno sta dobro došli!

Vedel sem, da vodi igro Mr. Louis Šeme, vedel sem, kateri igralci imajo vloge, a vseeno nisem pričakoval kaj tako dovršenega. Ne bom hvalil vsakega posebej, kajti eden kot drugi je bil popolen in ni mogel biti boljši.

Reči moram, da igra ni mogla biti boljše igrana, kot je bila. Poleg tega pa moramo pomisliti, da je večina igralcev tu rojenih in so prvič nastopili na odru. Lahko smo ponosni na našo mladino in na nje uspeh. Veseli smo v lahko ponosni, da tudi starejši igralci dajejo poguma mlajšim in jih v marsičem podpirajo. V mislih imam tiste, ki so nastopili v "Zenitev." Naj je to tako izborni režiser, pa če ni igralcev na vajo, pa igra ne bo nikdar uspela. Igralcii, ki so nastopili v "Zenitev," so bili točni in so imeli voljo, katero so obdržali prav do prireditve. Edino delo, borba za obstanek, je tega ali onega zadržal, da ga ni bilo na vajo. Režiser je dal namenoma vloge v roke tu rojeni mladini, saj je ni lepše prilike, da se privadi slovenščini, kot je v dramatiki. "Zakaj bi zamerjali tu rojeno mladino, ki ima voljo naučiti se pravilne slovenščine?" se je izjavil Mr. Louis Šeme. "Vem, da sem bil sem pa tja kritiziran od starejših igralcev radi tega, ki so prisli iz domovine, češ, do sedaj smo bili dobri, ko je pa Mr. Šeme sem prisel, pa nismo nič. Žalijo me taki očitki, a jim ne zamerjam, ker morda ne razmišljajo dovolj o tem. Ali ni naš namen obdržati v Ameriki slovenščino? Ako je naš namen dati mladini nekaj, kar ji zna v življenju koristiti, ali ni naša dolžnost, da jo učimo tudi praktično? Pustimo ono, kar je minilo. Zavedajmo se, da od nas je odvisno: biti ali nebiti."

Pa sem povprašal še dalje Mr. Šemet:

"Kaj pa nameravaš sedaj uprizoriti?"

"Ako mi odbor dovoli ali redna seja, potem bomo uprizorili "Lovski tat."

"Kakšna je pa ta igra?"

"Žalostna, in kaže, da se po postavah, ki se ne prilegajo naši naturi, ni mogoče ravnati."

"Kakšna je pa vsebina?"

"Jo boste že videli, ko jo uprizorimo."

"Kako pa kaj naš pevski zbor?"

"Ako ne bo v zboru in izven zboru igrala politika vlogo, bo to sčasoma zbor, na katerega ne bo ponosa samo naša naselbina, ampak ves Lorain, kajti v zboru je nadpolovična večina tu rojene mladine."

Tako sva se pogovarjala z Mr. Šemetom. Mr. Šeme je sicer jaka družben in delaven v vseh kulturnih zadevah, toda v javnosti pa ne govori dosti. Pri-

nas bilo, da se razdele ure in če bilo veje v naših kulturnih ustanovah zadnje čase čisto nov in svež duh.

Zadnja seja pevskega zobra "Naš dom" je sklenila, da se vrši pevski koncert 17. julija. Po koncertu pa bo prosta zaba-va.

Tudi naša čitalnica prav lepo napreduje. Člani z veseljem čitajo knjige in časopise. Trdovezanih knjig imamo 214, veliko pa tudi nevezanih. Tako gre vse lepo naprej, samo pogurna-nci smemo jemati mladini in v Lorainu bo sčasoma slovenska naselbina, ki se bo lahko kosala z marsikatero drugo. Dobrih moči imamo dovolj v vseh panoga-gh. Videl sem, koliko nad in

pačrtov ima Mr. Šeme. Gre mu vse priznanje in hvala za njegov trud.

V Slovenski šoli se mladina prav dobro uči. Le to je žalostno, da je še toliko slovenske mladine, katerih starši ne vpisajo v slovensko šolo. Seveda, nekateri bi jo radi, pa je ne morejo radi slabih časov.

Na 26. juliju bo imela naša Slovenska šola obširno prireditev, katero ne bo zamudil noben rojak, ki ima le količaj ljubezni do naših malih. Predstavo bo v ponos tudi staršem, ki bodo videli, česa je zmožna naša mladina. Program prireditve boste čitali pravočasno.

Louis Balant.

Newburške novice

Krasno vreme imamo te dni. V teh dneh je zelo dobro iti malo ven na prost. V nedeljo bo v Maple Gardens takoj prijetno, da žel dolgo ne tako. Ta dan ima društvo Zvon svoj izlet. Kdor hoče slišati lepo petje, ne samo tičkov, marveč tudi ubrano petje zvonarjev, ta naj ne zamudi te prilike. Zato zberite vse svoje člane vaših družin in se vsedite na kaka kolesa, ali pa na luft balon, ali pa jo mahnite peš, in se udeležite tega prijaznega izleta. Zadnjo nedeljo je bilo društvo Cvet tam in se je izvrstno zabavalo. Prav tako bo petek zjutraj. Pokojni je bil star šele 22 let. Pri igri se je malo oprasnil na komolcu. Prisel je prisad in zastrupljen krov, pri-večkrat za njusko veda. Pokojni je bil eden izmed dveh sinov Anton Koci-novega družine na Way Ave. Naj bo družini izraženo naše globoko sožalje na izgubi sina. Tolazi naj vas dejstvo, da je umrl spravljen z Bogom. To je kar steje ob uri, ko nas kliče Bog k sebi. "Jaz sem vstavljenje v življenje. Kdor veruje v me, bo živel vekomaj." Tako govorji Zveličar nam v tolažbo ob ur ločitve.

Naši šolarji se pripravljajo na zoro in zanimivo igro, ki se vrši na večer graduiranja, v torek večer. Graduanti bodo predstavljali v primernih kostumičnih časih prvega predsednika Združenih držav, George Washingtona. Godba in druge točke na programu bodo zelo zanimive in poučne. Zapomnite si, da je to v torek večer. Pridite vse!

Velika žalost se NE vidi na obrazih šolarjev, ki zapuščajo šolske klopi za tri meseca prostosti. Na drugi strani pa starši nekam skrbno gledajo v bočnost in premislejajo, kaj bi prišlo do tega, da bi zaostali in bili na drugi strani in bi še vseeno tako krepko in pogumno nastopali, to bi bil še pravilni znak njih vrlosti in skupnega dobreigranja. To boys we would say: "Come what may, be alert to the end. Never say, 'No use, we are beat.' A team shows the stuff that it is made of when it fights to the last and fights hard against odds just as hard as if it were winning, in fact, harder. So play ball whether you are winning or losing."

Otroški piknik zadnji pondeljek se je dobro obnesel. Ne sicer glede kakih dohodkov, ampak glede števila otrok. Saj jih kar tja nismo mogli pripraviti vseh. Vozil jih je Rudie Novak in majhno je manjkalo, da ni začel po cesti prodajati to otroško kramo. Ne vem ali bi jih bil ponujal kot krompir ali kot melone. Vozil je tudi Jos. Ozimek in jih je nabasal, kakor prenova nakopičeno. Mike Filipovič je tudi peljal ta drobiž na prost, kjer so se dobro izletali in utrudili. Hvala iskrena za vožnjo. Tudi solnce jih je malo pobojalo, da so drugi dan v šoli izgledali kakor rdeča jabolka.

Prvo sv. obhajilo za otroke iz publik šol se vrši 26. junija. Do tekrat bodo morali prav pridno prihajati k nauki in sicer prihodnji teden večkrat in zadnji teden pa vsaki dan.

K njegovemu zadnjemu počitku so spremili domači in pa družbeni bratje Ludvig Kocina v

Moji vtisi iz domovine

Piše JOHN DOLČIĆ

Girard, O.—V zadnjem dopisu sem bil omenil, da se bližimo suhi obdobju. Iz našega ogromnega parnika, Ille de France smo se izkrali 6. maja popoldan. Podali smo se takoj na vlak, ki je stal že pripravljen za nas. Jugoslovani smo imeli svoj voz. Oddržali smo proti Parizu. Vožnja je bila krasna, narava vse v cvetju. Silno lepa pokrajina potnika kar očara. Prijazni grčki, lepe, bele hišice, ravna polja, na katerih je mrgole pridnih delavcev. Bili smo vse navdušeni in čuditi se ni, če smo dali duška v naši lepi slovenski pesmi.

V par urah smo bili že v Parizu. Tukaj nas je dočakal prijazen zastopnik parobrodne družbe, Mr. George Schnell. Izročil sem mu pozdrave od našega zastopnika iz Clevelandala, Mr. Kolandra, za katere se je prav lepo zahvalil. Naložili smo se na avtobus in se odpeljali k večerji, po večerji pa v hotel, da se odpočijemo za nadaljevanje

naše nadaljnje poti.

Drugo jutro ob šestih smo bili vsevi pokonci. Privezali smo si naše duše in telesa z izborno kavo in pristnim — konjakom. Potem se podamo na kolodvor, kjer je stal vlak pripravljen, da jodospahi proti Švici. Tu di vlak je imel poseben voz za Jugoslovane, ki je bil namenjeno prav do Beograda. Zvezanje je bilo dobro, ker gre direktno na Švico.

Odpeljali smo se ob 7:30 in v šestih urah smo že bili v Baselju. Tukaj smo zopet občudovali lepoto Švicarske dežele, ki je menda v resnicu najlepša na svetu. Tukaj nas je pozdravil zastopnik družbe, Mr. Blum. Tudi njemu sem izročil pozdrave od Mr. Kolandra, tako da se je moja torba pozdravov polagoma praznila.

Po malem odmoru nadaljuje-

Če verjamete al' pa ne.

Ker je med našimi cenjenimi čitatelji in čitateljicami tudi mnogo Ljubljancov, naj mi bo dovoljeno, da jim dam tukaj nekaj ocvirkov za nedeljo v njihilem "materinskem jeziku."

Gotovo jih bo srčno veselilo, da bodo po dolgem času brali zopet nekaj domačega. Drugi pa, ki bodo brali in niso gor zrasli, cesa je zmožna naša mladina. Program prireditve boste čitali pravočasno.

VSI V DVORANO SV. KRISTINE 12. JUNIJA

Euclid, O. — Radi g o t o v i h vzrokov ni bilo otroške prireditve šolarjev sv. Kristine 5. junija kakor prvotno naznanjeno. Ta velika prireditev se pa vrši v nedeljo 12. junija, z graduiranjem osmorazrednikov te naše šole. Naše častite šolske sestre Slovenke, reda sv. Frančiška se trudijo že več mesecev za to prireditve. Od najmanjših prvo razrednikov do največjih osmorazrednikov, bodo nastopali eden za drugim v raznih točkah in igriah v slovenskem jeziku kakor tudi v angleškem. Tu nam bo pokazala naša mladina, kaj vse se nauči pod vodstvom teh naših slovenskih sester.

Starši, pridite VSI na to prireditve. Dajmo to našo mladino navdušiti še za nadaljnje nastope na našem odru. Dajmo jim znati, da se mi, njihovi starši zanimamo za njihovo delo. Dajmo, pokažimo jim, da smo ponosni na nje ko nastopajo v slovenščini, in smo veseli ko nam pokažejo, da se tudi angleščine u ustrasi. Pridimo in napolnilo dvorano sv. Kristine do zadnjega kotička. Pridimo pa tudi zato, da se skažemo hvaležne našim šolskim sestrám za

Marija Hochevar.

Pošta iz Ljubljane

Danes, v soboto, se vrši zabava za meščane in meščanke Kluba Ljubljana in njih priateljev v "Taboru." Večerja bo brezplačno, kajti naš lanski župan Frank Vesel, je podaril klubu teličko, katero je dobil na javni dražbi zadnjo nedeljo, o prilikah naše proslave bele Ljubljane. Mr. Anton Grdina nam je pa tudi objabil, da bo pokazal slike, katere je povzel pri paradi. Torej tukaj vam je dana prilika, da boste videli semoga sebe, kako ste se obnašali pri paradi zadnjo nedeljo. Tudi novi župan bo ustoličen ta večer in "Miss Ljubljana."

Torej pridite vsi gotovo in pripeljite svoje prijatelje seboj.

Frank Rupert.

MOJI VTISI IZ DOMOVINE

(Nadaljevanje z 2. strani)

Po pol urnem odmoru, se je pričel vlak pomikati proti beli Ljubljani. Kar čudili smo se, da ni bila narava tukaj še skoraj v etvju in zelenju. Vprašali sem domačine po vozku, pa so mi povedali, da je bila dolga, huda zima, in da so zaostali za cel mesec, tako narava, kakor tudi z delom na polju.

V Kranju se poslovi prva naša sopotnica od nas, sestra župnika Rev. Zaplotnika iz države Montane. Namenjena je bila v Šenčur pri Kranju. Mi pa se edpeljemo naprej po širnem sorškem polju. Prva nas pozdravila stará Šmarna gora, ki se junashko dviga iz lepe ravnine. Po združljivenju!

Naenkrat zaslišim v našem vozlu radio. Ozrem se začuden okrog, pa mi neki možak reče, da me stene 30 dinarjev, ako hočem poslušati radio prav do Beograda. Povem mu, da se plemjam samo do Ljubljane, nakar mi dene slušalke na uho in slišal sem krasen rádio program iz Dunaja. To zabavo imajo lahko potniki od Jesenice pa do Beograda, seveda, ako plačajo. To je vse hyale vredno, ker se potnikom ni treba dolgočasiti na viaku.

Kar naenkrat se zasliši sprevidnikov glas: Ljubljana! Kar nas je bilo slovenskih potnikov, vši zapustimo vlak. Na kolo dvoru nas lepo pozdravita gospa Rus in njena pomočnica, zastopnici francoske linije, in pa gospodična Pavla Plevnik iz Clevelanda, ki je sedaj v Ljubljani. Čeprav sem bil utrujen od dolge vožnje, pa sem kar poskočil, ko sem segel v roke naši ljubki ameriški Slovenki.

Najprej se podam v potniško pisarno, da se malo pogovorimo, nato pa gremo nazaj na kolo dvor, da uredimo glede naše pr-

njihov trud in delo med našimi otroci. Kakšno je to delo, lahko le deloma poznamo starši, ki imamo svoje male pod njihovim nadzorstvom. Poučujejo jih razne predpisane znanosti, vadijo jih ljubiti svojega Boga, imeti spoštovanje do svojih staršev, učijo jih moliti, pripravljajo jih za prvo sv. obhajilo, za sv. bimo ter jih v splošnem s svojim skromnim življenjem in dobrim zgledom napeljuje k dobremu krščanskemu življenju. Res, srečen je otrok, ki ima priliko biti vzgojen po častitih šolskih strah. Pridimo torej VSI starši in VSI farani na to prireditve naše šolske mladine v dvorano sv. Kristine dne 12. junija. Zaenkrat naj ne bo prostora, ki bi bil prazen. Ko se zagrinjalo vzdigne, in naši mali pogledajo po dvorani, naj ne bo prazna, ampak natlačeno polna. Čudni so občutki igralkov, če zagledajo pred seboj prazno dvorano. Te občutke pozna vsak, kdor je že katerikrat nastopil na odru. Dajmo torej našim šolskim otrokom priliko nastopiti z radostjo in veseljem. Torej, se vidimo v nedeljo 12. junija v dvorani sv. Kristine.

Marija Hochevar.

ljage. In čeprav je bila nedelja, pa so vseeno carinski uradniki na prošnjo gospes Rus, pregledali vso prtljago, da smo se tako lahko podali vsak na svoj kraj, kamor je bil kdo namenjen. Vse priznanje moram dati tej prijazni zastopnici. Moram reči, da tako udobne postrežbe nismo pričakovali, zato naj vsak potuje na to linijo, ako hoče, da bo udobno potoval.

Tukaj sem se poslovil od mojih sopotnikov, s katerimi smo se prav prtljago, da smo se tako lahko podali vsak na svoj kraj, kamor je bil kdo namenjen. Vse priznanje moram dati tej prijazni zastopnici. Moram reči, da tako udobne postrežbe nismo pričakovali, zato naj vsak potuje na to linijo, ako hoče, da bo udobno potoval.

Oprostite, prosim, naglici tujca," je nadaljeval. "Tri ure imam časa sprehati se po vlažnih, a zanimivih ulicah vašega mesta. Povejte mi ljubezno, kaj si naj ogledam."

"Hm, sam ne vem prav," je odgovoril oni zamišljeno. "Veliko se ne bo dal početi. Frisko danes ne več to, kar je bilo včasih. Nekdanja plesnička so danes garaže ali prodajalne. Pa, čakajte — nočoj praznuje kitajska četr Silvestrov večer. Ampak," se je zasmjal, "vam tega skoraj ni treba razlagat!"

Chan je pokimal. "Da, da, dvanajsti februar! Silvester!" Kmalu nato je stal v nestrenom pričakovanju in žarečih oči na cesti. Misil je na zaspanske ulice v Honolulu, kjer se vsakomur že ob šestih mudi domov. Kako drugače je tukaj! Približal se mu je šofer avtobusa ter mu ponujal svoje nasvetne tudi gledi kitajske četrti. "Pokažem vam stare beznice opija in drugo znamenitosti," je kvasil, pa se je naglo izgubil in pozabil svoje izmišljene krasote, ko si je natančneje ogledal Chana.

otroci in starši pridej k tej slavnosti. Za vse bo dovolj prostore. Zabave bo tudi za vse dovolj in prav imenitne. Tudi Rozika Zdešar bo igrala na harmoniku in dela mične pesmice.

To vse se bo vršilo v šolski dvorani pri sv. Kristini. Vstopnila bo samo 30c, za otroke pa 10c.

No in potem se prične za otroke zlati doba počitnic, za matero pa toliko hujše, ko bodo imele po ves dan otroke na glavi. In da si tudi matero malo oddahnejo, se sklenile, da priredijo piknik, da se razvedrijajo z otroci in možički. Zato že sedaj prav pričnjava vabimo vse, od blizu in daleč, na 3. julija na Goriškove farme. Le pridite malo v prosto naravo.

Ako bo Bog dal lepo vreme, bo prav prijetno. Vsak, ki bo prišel na ta naš piknik 3. julija, bo šel prav zadovoljen domov.

Pozdrav vsem čitateljem tega lista in vam kličem: na svidente 12. junija in 3. julija!

DOPISI

Euclid, O.—Kar dolg čas nam je, ako mi napisov v listu, posebno sedaj, ko je toliko prostega časa. Svedea, Vi mi boste rekli: "Pri uredništvu imamo pa vedno dovolj dela." No, pa ljudje se vedno česa spominjajo v teh časih.

Poročati moram, da je naša slavnost v beli Ljubljani prav lepo potekla. Zmagota odnesla: kot župan naš dobro poznani mlekar, Mr. Louis Sterman in "Miss Ljubljana" je pa tista, ki je tako aktivna pri društvinah in raznih prireditvah — Miss Jančar.

Na 12. junija bo pa imela naša mležina od fare sv. Kristine predstavko k sklepui Šole. Šolske sestre se trudijo, da bi res imeli užitek starši in otroci od lepe predstave. Da bi se farani tako lepo odzvali, kakor so se za slavost Ljubljane, pa bi bilo že. Vsi

EARL DERR BIGGERS:

KITAJČEVA PAPIGA

Kmalu po osmih je zapustil detektiv s Havajskega otočja razsvetljeno Union Square, stopal po temnejšem koncu Post Street in prišel na veliko Avenijo. Neko mu je povedal, naj se drži na levo; tako je korakal dalje. Skoraj je bil med trgovinami s ceno orientalsko robo, na prodaj običajnemu tujskemu okusu. Pospešil je korak. Šel je mimo cerkev vrh griča ter stopil v kitajsko mesto.

Ozračje je dihalo predpust. Pročelje vsake kitajske hiše, okrašeno s stotinami žarečih lučk, je v rumenem sijaju migalo v megleni mrak. Po ozkih ulicah se je prervala množica radovednih belcev, čednih, mladih kitajskih fantov v dijaski nosi zraven mižavil deklet v najlepših prazniških oblekah, starejših Kitajcev, drsajočih v klobucinastih copatah, — vskoko se radujoc pomirjuje zavesti, da so plačani njegovi dolgovi, njegov dom očiščen in osnažen ter da se sedaj pričenja upanja polno novo leto.

Na Washington Street je Chan zavil navkreber. Od daleč se je svetilo mogočno poslopje, štiri sijajna, blešeča razsvetljena nadstropja. Zlate črke nad vratimi so naznajale, da je ta hiša last Chanove družine. Prišel je za hip obstal, poln rodovinskega ponosa. Potem je prekoračil skoraj prazni trg Waverly. Od svetlookega dečka svojega plemena je kupil kitajski časopis ter stopal, venomer prebirajoč slabovrazsvetljene hiše številke nad temimi večnimi vrati.

Končno je našel iskano številko ter se povzpel po temnih stopnicah. Obstal je na nadstropju, kjer so bili privezani rdeči papirnat trakovi in na njih natisnjena zlata znamenja, da bi odganjali zle duhove. Krepko je potkal na vrata. Nekdo jih je odpril in iz sija vežne luči se je pričakala postava slovrega Kitajca z redko sivo brado v ohlapnem, iz črne svile vezenem jopiču.

Molč sta se ogledovala. Potem se je Charlie nasmehnil. "Dobri večer, dnečni Chan Kee Lim!" je pozdravil v čisti kantonščini. "Ali ne poznaš svojega nevrednega braťanca z otočja?"

Ozke oči nagovorjenega so se zasvetile. "Na prvi pogled ne," je priznal. "Kajti bližaš se v tujini obleki in s pestjo si potrkal na moja vrata, kakor delajo si rovi beli vragi. Sedač pa si mi tisočkrat dobrodošel. Rači stope v mojo ničvredno hišo!"

S smehljajem na licu je vstopil obiskovalec. Soba je bila vse prej kakor ničvredna. Krasili so jo čudoviti svileni zastori; bogato izrezljano pohištvo je bilo izdelano iz dragocenega lesa. Preplete cvetlice so cvele pred skripto prednikov in povsod so se belile bele kitajske lilije kakor dehteci simboli prebujočega se leta. Na kaminu je glesno tiskatka ameriška budilka poleg mičnega Buddhovega kipca iz nigrivogega lesa.

"Prosim, sedi v ta siromašni stol!" je povabil Kee Lim. "Prihajaš nepričakovano kakor avguščev dež. Ampak srečen sem, da te vidim." Plosknil je z rokama in vstopila je ženska. "Moja žena Chan Sou," jo je predstavil. "Prinesi našemu presvetemu gostu riževih kolačev in vino iz rose rož."

Sam je sedel Charlieju nasproti in zrl vanj čez mizo, katero je kresilo sveže mandeljnovo cvetje. "Nihče ni vedel, da si tu," je obžalovanje ugotovil.

Chan je skomignil. "Ne. Je bolje tako. Prišel sem po svojih opravkih."

Kriminalist je bil neprijetno zadet. "Jih ne odobravaš?"

"To bi bilo preveč rečeno. Toda tvojih nakan ne razumem prav dobro. Ta tuja, vražja policija — kaj ima Kitajec z njo opraviti?"

Charlie se je zarežal. "Včasih, spoštovani bratranec, tudi

jaz sam sebe ne razumem prav dobro."

(Dalje prihodnjič.)

DNEVNE VESTI

Zaljubljena pesem, ne-srečna ljubezen in smrt

Eagle Pass, Texas, 9. junija. Miguel Menchaca, 23 let star, je zložil nočoj ljubimsko pesem, v kateri obžaluje nastop staršev njegovega dekleta, ki mu braniči poročiti se z njo. Ko je bila pesem gotova, je fant prikel za revolver in se ustrelil.

340 ruskih ribičev s težavo rešenih

Tokio, 9. junija. Glasom poročil iz Hakodate, Japonska, je japonski ribički parnik Genzan rešil 340 ruskih ribičev, ki so s svojo barko nasedli na sipine in veru Japonske.

Surovo maslo, ft..... 18c

Jajca, 2 ducata za..... 25c

Banane, ft..... 5c

Češplje, ft..... 5c

Makaroni, 2 ft. za..... 11c

Gold Cross mleko,

3 kante za..... 17c

Nov krompir, 10 ft. 21c

49c metla, sedaj..... 24c

Breskve, pineapple,

češplje, velika kanta 15c

Galona olja..... 64c

Werkō Chips,

velik paket..... 13c

To so samo nekateri predmeti, katere prodajmo po tako čudovito nizkih cenah. Pridite, dobili boste tudi drugo blago enako ceno.

SREDNJE VESTI

Madrid, 10. junija. Samuel Insull, vrhovni gospodar korporacije, ki ima \$3,000,000,000 premoženja, od katere je pravkar resigniral radi boleznosti kot prvi direktor, na svojo starost nima premoženja, katerega si je pridobil tekom let. Vreden je bil \$100,000,000, toda depresija mu je uničila premoženje. Sedaj bo živel v pokoju, toda bo dobival \$18,000 pokojnine na leto na raznih družb.

BIVŠI KAJZER NI VEČ ŠPANSKI ČASNIK

Chicago, 10. junija. Glasom statistički je število umorov v 44 ameriških mestih, ki štejejo nad 100,000 prebivalcev zelo narastlo. Med mesti, kjer se umori množijo, so Washington, Cincinnati, Kansas City, Miami, New Orleans, Louisville, Memphis in Houston, torej sama mesta, kjer je najmanj tujezemcev.

STEVILO UMOROV NARAŠČA V ČASIH DEPRESIJE

Chicago, 10. junija. Glasom statistički je število umorov v 44 ameriških mestih, ki štejejo nad 100,000 prebivalcev zelo narastlo. Med mesti, kjer se umori množijo, so Washington, Cincinnati, Kansas City, Miami, New Orleans, Louisville, Memphis in Houston, torej sama mesta, kjer je najmanj tujezemcev.

DR. J. V. ZUPNIK

zanesljiv zobozdravnik

Mačo let na istem mestu.

St. Clair vog.

A. ACHLEITNER:

Gospodična s pošte

Za "Ameriško Domovino" priredil M. U.

Gozdar mu je priredil sprejem, kakor ga je Ivan pričakoval. Predvsem mu je dal razumeti, da se puška, konja in žene nikdar ne posoja. Poleg tega pa ga je še vprašal, dali rabi puško zato, da bo pomagal pacientom na oni svet. Saj za to zadostujejo že sama zdravila. Mladi zdravnik je požrl vse zasmehovanje in nadi, da se bo dal starec morebiti vseeno omehčati. In res je potrepljivost in tih Ivanova vdanost kmalu potolažila strašnega gozdnega strahu. Kot konečni zamah je ta še vprašal, dali se misli Gričarjev poba vsled pomanjkanja pacientov ustreliti. Ivan se je nasmehljal: "Se ni!"

"O, o! Tako! Častitam! Tedaj si že začel? Pri kom pa?"

Sedaj pa se ni mogel mladenič več vzdržati, pač pa je veselo povedal, kako je ozdravil starega barona in kako mu je ta dovolil lov.

Zvit smehljal se je razril po kosmetem obrazu gozdarja, ko je dejal: "Doktor, v twojim lovske strast ne verjamem, pa četudi bom živel sto let! Mar ni zahteval baron, da se mora oglašati vsakokrat po lovnu pri njem?"

"Je."

"Aha! A tebi se bolj mudi, da prideš k baronu, nego pa da ustrelis gamza!"

Ivan je čutil, kako mu je šinila kri v lica. Naj vzame vrag tega divjaka, ki zna brati misli. Gozdar pa tudi ni čakal odgovora. Dovolj ve. Kmalu prinese puško in patrone. Ivan pa se je kot hribovec v toliko razumel, zato je tudi vprašal: "Kako pa nese puška?"

"Kjer je muha, tam je luknjina!" je odvrnil gozdar. S tem je hotel reči, da je puška precizna.

Tedaj se je Ivan lepo zahvalil na uslugi, a gozdar je pričomnil: "Zelo me bo veselilo, če mi ustrelis nevesto!" Ampak da me pošteno povabiš na ohjet!"

Gozdni strah se je krohotil za Ivanom, ko je odhitel proti revirju. In kako se mu je mudilo! In vsekakor je tudi gotovo, da ga ne žene lovska strast. Ivan si je že sam priznal, da se mu mudi, da pride čimprej v revir, a zatem k baronu. Čim više pa gre, timbolj pozoren postaja. Tedaj pa naenkrat v nekem plazu ugleda neko sled, ki pritegne vso njegovo pozornost. Mar gre sled navzgor — ali jo je le do sedaj prezrl. Gamz je moral biti na vsak način hudo obstreljen. Hitel je po sledi navzgor, proti pečinam. Naenkrat pa se sled med gruščem izgubi. Zato se je Ivan obrnil ter krenil zopet po sledi navzgor. Kmalu je zaključil, da ne more biti sled od živali, ker ne bi ranjena žival bežala proti dolini. Mar se je završil tu boj med divjim lovcem in lovskega čuvajem? V Ivanu se je vzbudil zdravnik; zanemati se pač mora, ako je bil kdo ranjen! Takoj je pozabil na lov in svoj obisk v gradu. Morebiti lahko nesrečnež Še pomaga. Vsled velike izgube krvi ranjenc itak ni mogeldalec. Čudno! Grajski lovec ga vendar ni opozoril, da zahajajo divji loveci v revir. Ivan sledi v gozd med smreke. In glej, tam leži na tleh okrvavljeni telo. Mladenič! Roko ima zdrobljeno in tudi na prsih mu zeva rana. Nezavesten je, morebiti že mrtev. Takoj odloži Ivan puško in nahrtnik, izčisti rano ter jo za silo obveže. Treba je pa čiste vode in tudi mudi se. Kratkotako si Ivan zopet vrže čez rame puško in nahrtnik ter si naloži tudi bolnika. Nese ga proti dolini, kjer

ca omamiti, da mu prihrani strašne bolečine.

"Kaj? Kako?"

"Omamil te bom, da te ne bo med operacijo bolelo."

"Ni treba! Že lahko prestanem! Nekaj pa bi te prosil!" Začudeno ga je Ivan vprašal, kaj bi rad.

"Cigaro mi daj, doktor! Rad si kadil, medtem ko mi boš žagjal roko."

Ivan je mladeničeve srčnosti občudoval ter mu dal zaželeno smoko. Planšarica pa je odhitala iz koče, čim je Ivan pripravil inštrumente. Silvester pa kadi. Niti vdihnil ni. Čul se je le pih dima iz ust in drsanje zage, s katero je Ivan žagal kost. Šele ko ga je obvezoval, je Silvester vdihnil. Ivan je pripraval ta vdih bolečinam ter je pričomnil, da je taka operacija vedno mukepolna.

"Ne to, ne! Ampak žel mi je za roko."

"Ker boš nesposoben za delo?"

"Ne — ampak streljati ne bom mogel več in tudi ne poplačati."

Ivan je še ostal na planini, ker se je bal, da bo Silvester napadla mrzlica in tudi omedlevica. Kot krepilo mora imeti planšarica pripravljeno razredčeno mleko. Goreče ju je Ivan svrnil, naj bolnik ne uživa žganja, ker bi to vse pokvarilo. Zdravnik si je umil ruke ter pospravil priprave, nato pa se je podal na mal sprehod po planini, da si nekoliko umiri živce, ki so bili vsled operacije vendar nekoliko razdraženi. Ivan je prišel do zaključka, da je pač bilo brezrčno, ko so pustili mladeniča, ki je bil vsekakor najbrž divji lovec, tako brez pomoči ležeti. Naj se je boj že završil kakor se je hotel, vendar se je zdelo zdravniku naravnost podlo, ko jem takto malo za človeško življenje. Kako pa, ko bi bil Silvester streljal na lovskega čuvara?

(Dalje prihodnjič.)

DORIS HUMPHREY

Od 29. junija do 6. julija se bo vršila v Clevelandskem mestnem stadionu velika opera z tako pestrim programom. V mesto sta že prišla iz New Yorka Doris Humphrey in Charles Weidman, pravka v modernih plesih, da izvede plesne skupine za opero "Aida" in "Carmen." Druga novost bodo afriški plesi v novi ameriški operi "Tom-Tom," ki bo prvič predstavljena na 30. juniju in 3. julija. Na 4. juliju bo pa proslava v spomin George Washingtona, ki se bo vršila popoldne pod avspico Ameriške legije, zvezcer pa se bo uprizorila opera "Carmen." To bo ena največjih predstav na prostem, kjer se bo video tudi konje, slone, kamele in razno drugo živalstvo.

Mirno in udano odvrne mladenič: "Potem jo pa kar odreži, zdravnik!"

Doktor Gričar je hotel ranjen-

ca omamiti, da mu prihrani strašne bolečine.

"Kaj? Kako?"

"Omamil te bom, da te ne bo med operacijo bolelo."

"Ni treba! Že lahko prestanem! Nekaj pa bi te prosil!" Začudeno ga je Ivan vprašal, kaj bi rad.

"Cigaro mi daj, doktor! Rad si kadil, medtem ko mi boš žagjal roko."

Ivan je mladeničeve srčnosti občudoval ter mu dal zaželeno smoko. Planšarica pa je odhitala iz koče, čim je Ivan pripravil inštrumente. Silvester pa kadi. Niti vdihnil ni. Čul se je le pih dima iz ust in drsanje zage, s katero je Ivan žagal kost. Šele ko ga je obvezoval, je Silvester vdihnil. Ivan je pripraval ta vdih bolečinam ter je pričomnil, da je taka operacija vedno mukepolna.

"Ne to, ne! Ampak žel mi je za roko."

"Ker boš nesposoben za delo?"

"Ne — ampak streljati ne bom mogel več in tudi ne poplačati."

Ivan je še ostal na planini, ker se je bal, da bo Silvester napadla mrzlica in tudi omedlevica. Kot krepilo mora imeti planšarica pripravljeno razredčeno mleko. Goreče ju je Ivan svrnil, naj bolnik ne uživa žganja, ker bi to vse pokvarilo. Zdravnik si je umil ruke ter pospravil priprave, nato pa se je podal na mal sprehod po planini, da si nekoliko umiri živce, ki so bili vsled operacije vendar nekoliko razdraženi. Ivan je prišel do zaključka, da je pač bilo brezrčno, ko so pustili mladeniča, ki je bil vsekakor najbrž divji lovec, tako brez pomoči ležeti. Naj se je boj že završil kakor se je hotel, vendar se je zdelo zdravniku naravnost podlo, ko jem takto malo za človeško življenje. Kako pa, ko bi bil Silvester streljal na lovskega čuvara?

(Dalje prihodnjič.)

V SPOMIN

PRVE OBLETNICE SMRTI DRAGEGA SOPROGA IN LJUBLJENEGA IN NEPOZABNEGA OCETA

Jakob Romondeli

ki se je preselil v večnost ter nas za vedno zapustil 12. junija, 1931. Sedaj počiva v hladnem grobu in ne čuje več naših zdihov.

Srčno ljubljeni nam oče, Leto dni je že minulo, v večnost trajno je zašlo, kar pogrešamo Te dragi in še žalujemo za Teboj.

Le besedo samo eno, Mirno sladko v grobu spavaj, mi bi čuli radi spet, radi slišali bi enkrat ustnici Tvojih spet spet.

Žalujeci ostali:

Soproga in otroci

Cleveland, O., 11. junija, 1932.

NAZNANILLO IN ZAHVALA.

Gleboko potri silne žalosti naznanjam vsem sorodnikom, priateljem in znancem tužno vest, da je kruta žena smrt zamahnila s svojo bridko koso in pretrgala nit življenja našemu dragemu in ljubljenemu ocetu

Matevž Šilc

ki je mirno v Gospodu zaspal, po 5-letni težki bolezni, dne 8. maja 1932. Položili smo ga k večernemu počitku na Calvary pokopališče 12. maja ob črklini udeležbi sorodnikov, priateljev in znancev. Ranjki naš dobr oče je bil doma iz vasi Žlebič, fara Ribnica in je živel v Ameriki 42 let.

Ob smrti našega nepozabnega očeta, nam je bilo izraženo toliko izrazov sočutja, da nas veže dolžnost, vsem se iskreno zahvaliti. Nebroj je bilo darov za sv. maše, ki se bodo brale za pokoj duše ranjkega, za kar se darovalcem prav iz srca zahvaljujemo. Sledič so darovali za sv. maše: Mr. in Mrs. A. Sadar, Mr. in Mrs. I. Verbič, Mr. in Mrs. N. Lučič, Mr. in Mrs. J. Marvar, Mr. in Mrs. J. Lousin Jr., Mr. in Mrs. M. Satkovič, Mr. in Mrs. J. Bruss, Mr. in Mrs. A. Obreza, Mr. in Mrs. J. Paulich, Mr. in Mrs. A. Praprotnik, Mr. in Mrs. F. Mramor, Mr. in Mrs. F. Klaus, Mr. in Mrs. J. Kramar, Mrs. A. Kramar, Mr. in Mrs. M. Garry, Mr. in Mrs. A. Malovich, Mr. in Mrs. J. Komin, Mr. in Mrs. A. Keprevic, Mr. in Mrs. J. Terček, Mr. in Mrs. L. Fink, Mr. in Mrs. L. Podpadec, Mr. in Mrs. F. Egleston, Miss F. Prijatel, Mr. in Mrs. L. Strauss, Mr. in Mrs. L. Paulin, Mr. in Mrs. E. Prijatel, Mr. in Mrs. F. Kosmerl, Mr. in Mrs. E. Smith, Mr. in Mrs. H. Zalokar, Miss M. Komin, Miss R. Posega, Mr. in Mrs. J. Per, Mr. in Mrs. Hrovat Mr. in Mrs. J. Rojc, Mr. in Mrs. A. Peterlin, Mr. in Mrs. J. Kožar, Miss A. Sermole.

Krst ranjkega so obložili z lepim cvetjem številni priatelji, katerim se tem potom prav iskreno zahvaljujemo. Sledič so darovali vence: Mr. in Mrs. J. Verlič, Mr. in Mrs. M. Šilc, Mr. in Mrs. M. Urankar, Mr. in Mrs. L. Merhar, Mr. in Mrs. J. Russ, Mr. in Mrs. L. Sveti, Mr. in Mrs. J. Lousin and Junior, Mr. in Mrs. John Lousin, Mr. in Mrs. P. Lenassi, Mr. in Mrs. J. Dobrinich, Mr. in Mrs. A. Grdina, Community Welfare Club, Gifford Bros. Co., društvo sv. Vida št. 25 KSKJ.

Najlepše se zahvaljujemo Rev. B. J. Ponikvarju za spremstvo iz hiše v cerkev in na pokopališče, ter za lepe pogrebne obrede. Lepa hvala pogrebemu zavodu A. Grdina in Sinovi za simpatično vodstvo pogreba.

Zlasti se pa še zahvaljujemo Mrs. Joe Mahne za vso postrežbo in pomoč.

Zahvaljujemo se tudi sledičim, ki so dali svoje avtomobile pri pogrebu: Mr. in Mrs. L. Merhar, Mr. in Mrs. N. Lučič, Mr. in Mrs. I. Verbič, Mr. in Mrs. J. Lousin, Mr. in Mrs. Mervar, Mr. in Mrs. J. Rojc, Mr. in Mrs. L. Fink, Mr. L. Fink Jr., Mr. in Mrs. F. Klaus, Mr. in Mrs. A. Obreza, Mr. in Mrs. F. Mramor, Mr. in Mrs. F. Fuchec, Mr. in Mrs. S. Rogulich, Mr. in Mrs. J. Kopač, Mr. in Mrs. J. Paulich, Mr. in Mrs. A. Rijavec, Mr. in Mrs. J. Mahne, Mr. in Mrs. G. Noršič, Mr. in Mrs. J. Kramar, Mr. in Mrs. C. Zele, Mr. J. Pograjc, Mr. in Mrs. J. Glavič, Mr. in Mrs. J. Perko, Mr. A. Soltis.

Končno se zahvaljujemo vsem, ki so prišli kropiti dragega nam pokojnika, ko je ležal na mrtvaškem odu in vsem, ki ste ga spremili na njegovem zadnjem potu.

Dragi naš, nepozabni oče! Zapustil si nas globočko žaluočje in neutolažljive. Sedaj počivaš poleg svoje ljubljene soproge v hladnem grobu. S solzami bomo kropili vajin grob. Počivajte v miru v ameriški zemljji, dokler se vsi skupaj zopet snidemo nad zvezdami.

Žalujenci ostali:

JUSTINA, omož. VERBIČ, EMA, omož. LUČIČ, MARY, omož. SADAR, FRANCES, omož. ALLEN, FRANCES ŠILC-SUHADOLNIK, hčerka; JOHNY, sin.

Cleveland, O., 11. junija, 1932.

VAŽNO NAZNANILLO!

Mr. John Bukovnik, fotograf v Slovenskem narodnem domu naznanja, da je napravil 10 odstotkov popusta na vseh slikah. Pri tem pa se ne sme pozabiti, da bodo vse slike izdelane z isto pažnjo in natančnostjo, kot kdaj preje. Rabilo se bo tudi isti material; torej na kratko povedano: iste slike in blago, toda 10 odstotkov popusta. To je izredna prilika, katere se bo poslužilo gotovo dosti naših rojakov.

Frank Lavrič
15601 Holmes Ave.
Tel. EDdy 6866

Na rezultat tega MALTA ste lahko ponosni, kadar je na vaši mizi. Dobite ga pri vašem trgovcu ali pa poklicite.